

tiden konfronterer emnet politisk og hele tiden har politisk opmærksomhed omkring prostitution. Men vi må så også erkende, tror jeg, at vi har nogle ret store udfordringer med hensyn til handel med kvinder, som jeg ikke tror bliver løst, hvis man forbyder prostitution. Jeg tror måske, det kunne blive endnu værre, fordi der vil være endnu flere bagmænd, der vil tænke i, at det så måske vil være en mere lukrativ forretning.

Men det er da klart, at når vi skal have en mere grundlæggende debat om prostitution – og det synes jeg bestemt er vigtigt – så skal vi også se på nogle af de internationale erfaringer, der er. Så skal vi se på erfaringerne fra Sverige. Og så vidt jeg husker erfaringerne fra Sverige – og jeg kan sige, at jeg af gode grunde ikke har den rapport med, så det kan fru Lone Dybkjær tage helt roligt, jeg kan ikke læse op af den – tegner de jo ikke nødvendigvis et helt entydigt billede.

Så der tegner sig nogle billeder af forskellig karakter, og det bliver vi selvfølgelig nødt til at forholde os til. Det vil vi selvfølgelig også forholde os til i Venstre, fordi det at have en prostitution ved vi fører mange sociale problemer med sig.

Formanden:

Tak til hr. Troels Lund Poulsen. Og så er det fru Kirsten Brosbøl som ordfører.

Kirsten Brosbøl (S):

Ugebrevet A4 fik i forbindelse med 8. marts lavet en undersøgelse af ligestilling, der viste, at danske kvinder stadig mener, at der er noget at kæmpe for, når det gælder ligestilling. Faktisk mener 70 pct., at der fortsat er langt til ligestilling mellem kvinder og mænd både hjemme og ude.

Det er positivt, at der for alvor er kommet fokus på ulighederne, for før problemerne bliver anerkendt, får vi heller ikke fuld ligestilling.

Men hvad er egentlig et fuldt ligestillet samfund? I lang tid har det været ensbetydende med at fokusere på lige muligheder. Det har hos nogle givet anledning til den opfattelse, at ligestilling er et privat anliggende, at ligestilling ikke er noget, som samfundet skal blande sig i, men at det er en opgave for den enkelte kvinde eller mand, den enkelte familie eller den enkelte arbejdsplads at udnytte de lige muligheder.

Men vi kan jo konstatere, at det er så som så med de lige resultater. Kvinder bliver stadig alt for sjældent topchefer og forskere. Mænd får

stadig kun en lille del af barselorloven. Kvinder bliver i stigende omfang handlet til prostitution, og mange kvinder med etnisk minoritetsbaggrund lever stadig en isoleret tilværelse uden tilknytning til samfundet. Danmark har stadig et af verdens mest kønsopdelte arbejdsmarkeder, som vi også har hørt lidt om tidligere i dag, og derfor har vi bl.a. stadig store lønforskelle mellem mænd og kvinder.

Socialdemokraterne ønsker at se flere resultater af ligestillingsarbejdet. Et ligestillet samfund er for os et samfund, hvor der er reel ligestilling. Derfor vil vi ikke sidde med armene over kors og vente på, at tingene sker af sig selv. Vi mener, det er et politisk ansvar at løfte ligestillingsarbejdet frem via lovgivning og via konkrete politiske initiativer.

Kl. 18.40

Derfor er vi også kede af, at der er så lidt konkret lovgivning i ministerens redegørelse og handlingsplan. Der bliver lavet et antal af pjecer, konferencer og møder, men hovedansvaret for forandringen bliver placeret hos den enkelte.

Den første overskrift og det første afsnit i redegørelsen – Kønligestilling som globalt konkurrenceparameter – er en blandet landhandel med både udviklingsbistand, barselsregler, aktivitetstilbud til ældre og forskning.

Jeg vil godt komme lidt ind på udviklingsbistandsdelen. Det var ministeren ikke inde på, men for så vidt angår fokus på ligestilling i udviklingsbistanden, er det noget, som Socialdemokraterne går meget op i. Det var også den tidligere regering, der satte det på dagsordenen i forbindelse med Partnerskab 2000-strategien, hvor ligestilling mellem mænd og kvinder indgår som en vigtig forudsætning for fattigdomsbekæmpelse, men også som et mål i sig selv.

Desværre må man sige, at den nuværende regerings løfter til Afrikas kvinder klinger utrolig hult, når man ser på det milliardbeløb, som regeringen har sparet på udviklingsbistanden i forhold til 2001-niveaet. Alene på den direkte bilaterale bistand til Afrika er der sparet i de første år, regeringen sad, mindst 1,3 mia. kr. set i forhold til 2001 – penge, der kunne have forebygget tusindvis af uønskede graviditeter, hivtilfælde og dødsfald i forbindelse med fødsler.

Samtidig ville det også klæde regeringen i højere grad at forsøge at påvirke den amerikanske regering, som man jo har et godt forhold til, til at stoppe den antiabort- og antipræventionskurs, der forhindrer en effektiv indsats mod hiv/aids